

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Opvs Theologicvm

Mauro, Silvestro

MDCLXXXVII

Q. 128. De præcipuis figuris eucharistiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84149](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84149)

QVAESTIO CXXIX.

Quanam sint constitutiva intrinseca eucharistia.

1. **A**D sacramentum eucharistiaë confi-
ciendum, & ad conferendam gra-
tiam, quæ est præcipuus effectus sacramenti,
quinque præcipuè concurrunt, verba nimi-
rum consecrationis, vt forma; substantia,
panis, & vini, vt materia transiens, & remota;
accidentia panis, & vini, vt materia perma-
nens, & proxima; corpus, & sanguis Christi,
quæ manent sub accidentibus, seu speciebus
panis, & vini; & vsus, seu sumptio ipsius eu-
charistiaë. Certum est eucharistiam non co-
stitui intrinsecè ex substantia panis, & vini,
quæ est materia transiens, & remota eucharis-
tiaë. Ratio est, quia quod fit ex aliquo, tam-
quam ex materia transeunte, ac desinente,
non componitur intrinsecè ex illo: ex. gr.
quia ignis fit ex lignis, tamquam ex materia
transeunte, ac desinente, non componitur in-
trinsecè ex lignis; sed eucharistia fit ex sub-
stantia panis, ac vini, tamquam ex materia
transeunte, ac desinente; ergo eucharistia non
componitur intrinsecè ex substantia panis,
ac vini. Dubitatur, vtrum, & quo pacto con-
stituatur intrinsecè ex alijs quatuor?

2. Quæritur igitur primo, vtrum Chri-
stus sit totum sacramentum eucharistiaë, ac
proindè eucharistia non constituitur intrinse-
cè ex alijs tribus?

Respondeo, quod vt referunt Sotus in
4. dist. 8. quæst. vnica, art. 1. & Suarius disp.
42. sect. 1. Vvaldensis tom. 2. de sacramentis,
cap. 21. videtur docuisse, quod licet alia sa-
cramenta non sint ipsa gratia inuisibilis, sed
sint signum visibile gratiaë inuisibilis, tamen
totum sacramentum eucharistiaë est ipse
Christus, qui est gratia substantialis inuisibi-
lis significata per species eucharisticas, & per
verba consecrationis, tamquam per signum
visibile, ac proindè sacramentum eucharistiaë
non constituitur intrinsecè ex speciebus, &
ex verbis consecrationis. Vasquez tamen
disp. 167. cap. 2. vindicat Vvaldensem ab hoc
errore.

3. Dicendum cum omnibus theologis
contrà opinionem relatam: Christus non est
totum sacramentum eucharistiaë. Probatur.
Nam de ratione sacramenti adæquatè sumpti
est, vt sit signum per se sensibile, & vt in ra-
tione sacramenti constituatur per aliquid
immediatè cadens sub sensum, ideoque sa-
cramentum definitur *signum sensibile*; sed Chri-
stus vt existens in eucharistia non est per se
sensibilis; ergo sacramentum eucharistiaë
adæquatè sumptum non est solus Christus,
sed intrinsecè constituitur etiam per aliquid
immediatè sensibile.

4. Quæritur secundo, vtrum sola verba
consecrationis sint totum sacramentum eu-
charistiaë.

Re.

homine vocetur, ab aliquibus patribus, tamen
ab eo abstinendum monet Claudius Sanctes
in 6. Repetitione de eucharistia, quia eo hæ-
retici malitiosè vtuntur. Videri potest Vas-
quez in commentario art. 4. quæst. 73.

QVAESTIO CXXVIII.

De præcipuis figuris eucharistiaë.

S. Thomas quæst. 73. art. 6.

1. **I**N veteri testamento præcipua figura
eucharistiaë, in quantum est sacramen-
tum tantum, fuit oblatio Melchisedech. Ra-
tio est, quia in eucharistia sacramentum
tantum est panis, & vinum; sed Melchisedech
obtulit panem, & vinum, vt dicitur Gen. 14.
ergo. Ideo Psal. 131. Christus dicitur *Sacerdos*
in æternum secundum ordinem Melchisedech. Præ-
cipua figura eucharistiaë, in quantum est res, &
sacramentum, fuerunt omnia sacrificia vete-
ris testamenti, ac præcipuè sacrificium expia-
tionis, quod erat maximè solemne. Ratio
est, quia res, & sacramentum est Christus per
passionem, & mortem immolatus patri, &
sic ingressus in sancta sanctorum, hoc est in
supremum cælum; sed per sacrificium expia-
tionis summus sacerdos semel in anno intra-
bat in sancta sanctorum, vt dicitur ad Heb. 9.
ergo. Præcipua figura gratiaë, quæ est res sa-
cramenti, & effectus eucharistiaë, fuit manna.
Ratio est, quia vt dicitur sap. 16. manna ha-
bebat omnis saporis suauitatem, sicut gratia,
quoad omnia reficit mentem. Ideo sicut He-
braeus post transitum maris rubri, qui fuit figu-
ra baptismi, iuxta illud Pauli 1. ad Corint. 10.
Omnes baptizati sunt in nube, & in mari, datum
fuit manna, sic christianis post baptismum
datur eucharistia. Demum agnus paschalis
fuit præcipua figura eucharistiaë quoad om-
nia hæc tria. Ratio est, quia agnus paschalis
in quantum comedebatur cum panibus azy-
mis, iuxta illud Exodi 12. *Edent carnes, &*
azymos panes, figurabat eucharistiam, in quan-
tum continet species panis, & vini, quæ sunt
sacramentum tantum. Ipse agnus, qui im-
molabatur à tota multitudine filiorum
Israel decima quarta lunæ, figurauit Chri-
stum, qui est res, & sacramentum, & dicitur
agnus propter innocentiam, & à tota multi-
tudine Iudæorum traditus est ad mortem, &
immolatus circa decimam quartam lunæ.
Demum liberatio filiorum Israel, qui per
sanguinem agni liberati sunt ab angelo per-
cussore, & educti ab ægyptiaca seruitute, fuit
figura effectus primarij eucharistiaë, qui est
res tantum, nimirum gratiaë liberantis à ser-
uitute demonis, & à morte æterna. Videri
potest Suarius in commentario huius art. 6.
quæst. 73.